25 Οκτωβρίου 2020

Από την πίστα στο ψαλτήρι, τραγουδώντας με βαθιά πίστη στον Χριστό! | Γιώργος Σαλαμπάσης

Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Εκκλησιαστικοί Ύμνοι, Μουσική, Τραγούδια και Χοροί / Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Κοινωνιολογικά (κοινωνική πρόνοια & οικογενειακά θέματα) / Ορθόδοξη πίστη

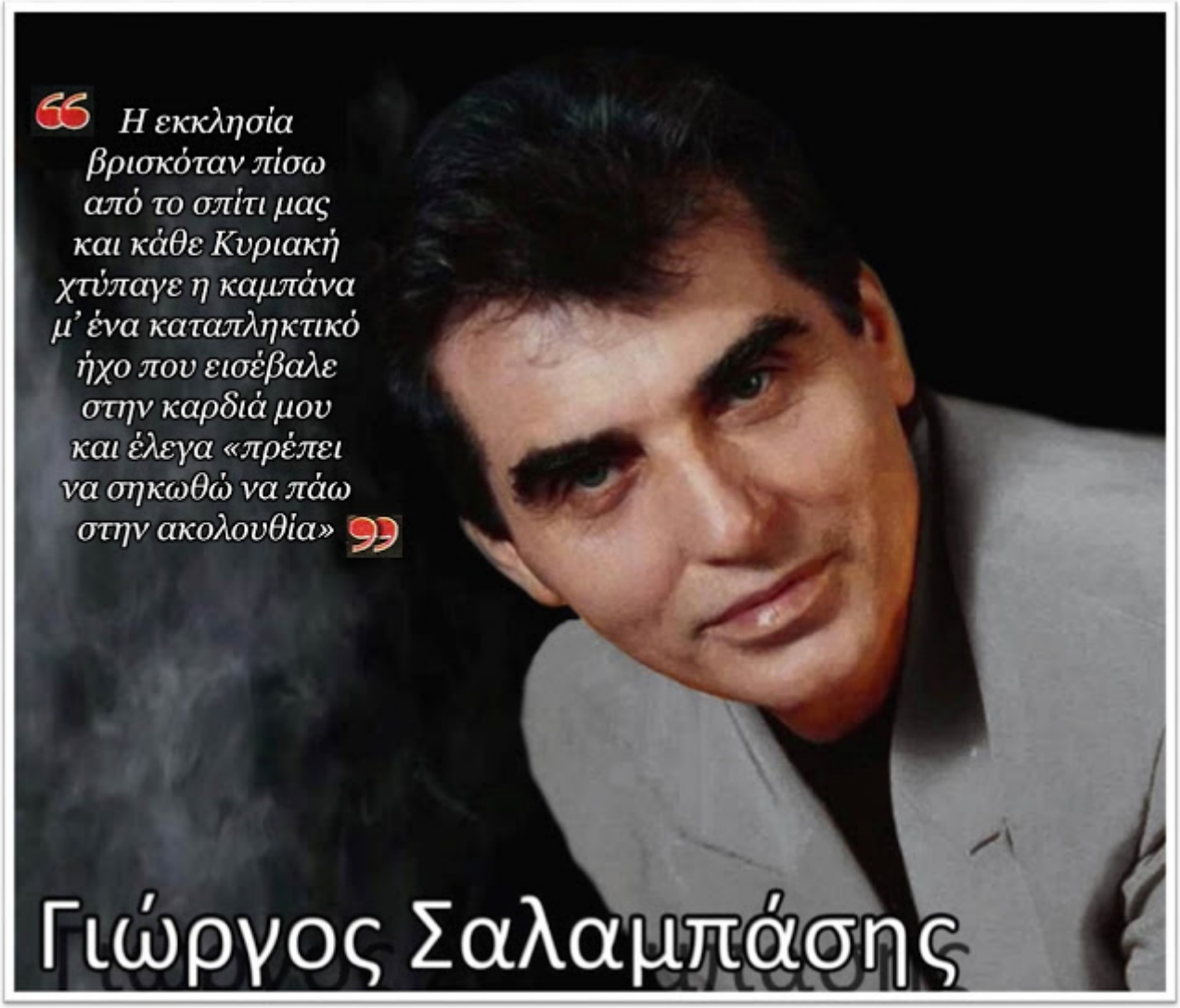

«Η μουσική, όπως και η ψαλτική, είναι μεγάλο γεγονός για την καρδιά του ανθρώπου» τονίζει ο τραγουδιστής Γιώργος Σαλαμπάσης, που έγινε διάσημος τη δεκαετία του '80 με το «Σ' αγαπάω, μ' ακούς», και ομολογεί: «Μετά την επιτυχία, πήγα στο Άγιον Όρος να ησυχάσω!»

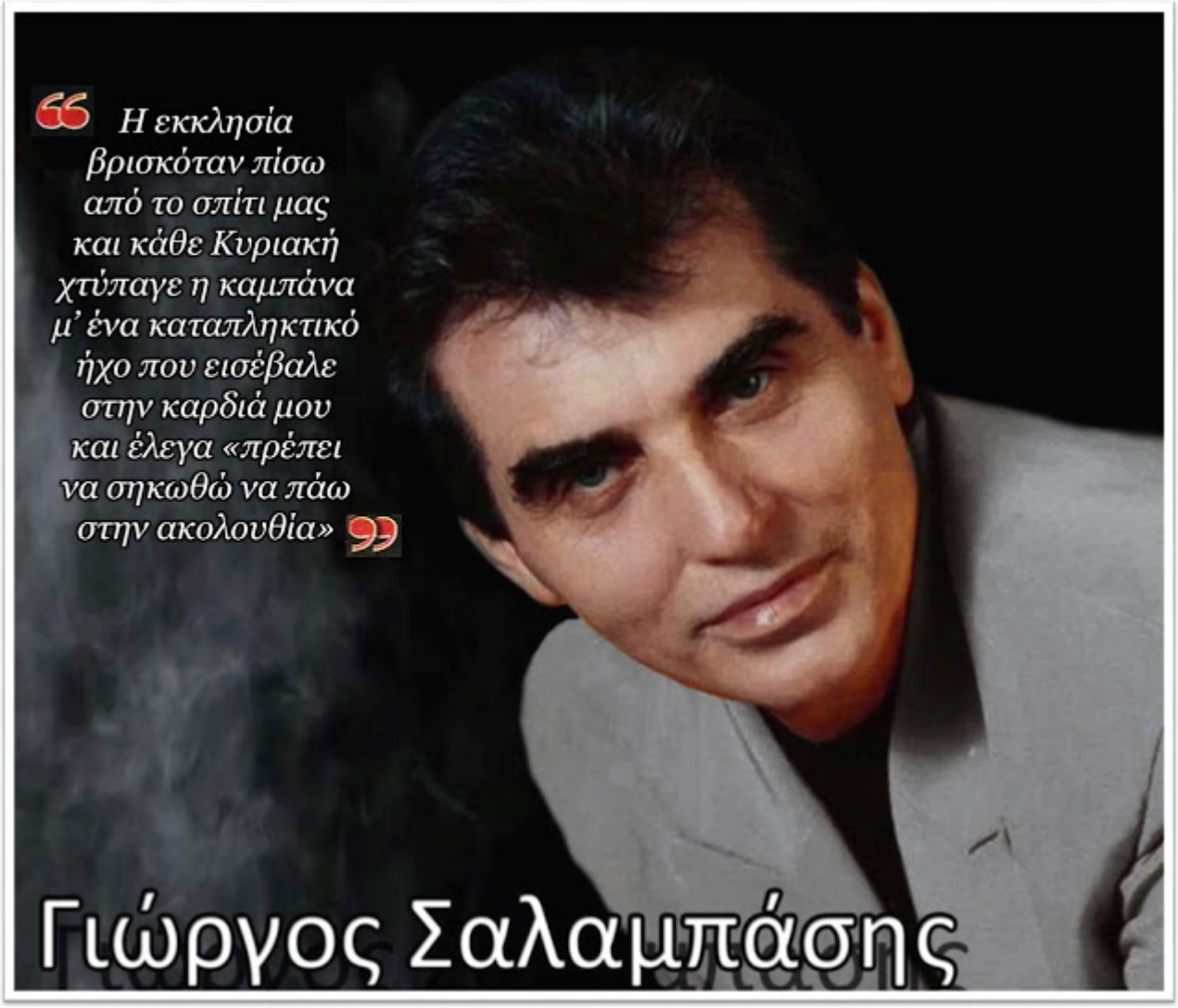

Μια γερόντισσα μοναχή κάποτε είπε: Όταν στ' αλήθεια συνειδητοποιούμε τα δώρα που μας κάνει ο Θεός δεν έχουμε πια καιρό να ζητήσουμε τίποτα. Τρέχουμε και λέμε... ευχαριστώ... ευχαριστώ. Βλέπουμε έναν άνθρωπο... ευχαριστώ. Βλέπουμε ένα λουλούδι... ευχαριστώ. Βλέπουμε ένα ποτήρι γάλα, ευχαριστώ. Για όλα ευχαριστώ. Κι έρχεται μια τέτοια χαρά στη ζωή μας, που πολλοί δεν καταλαβαίνουν! Συναντώντας τον τραγουδιστή Γιώργο Σαλαμπάση, διακρίναμε πριν από οτιδήποτε άλλο, την χαρά που εξέπεμπε. Νιώθοντας το τραγούδι ως δώρο Θεού προχωρά στη ζωή ευχαριστώντας.

Όλη η Ελλάδα το 1982 τραγουδούσε την επιτυχία του "Σ΄αγαπάω μ΄ακούς". Ο Γιώργος Σαλαμπάσης γεννήθηκε το 1952 στο Κουβούκλιο Σερρών. Εμφανίστηκε πρώτη φορά μπροστά στο κοινό έφηβος, τραγουδώντας πάω σε μια πλατφόρμα τρακτέρ, στη συνέχεια έλεγε τραγούδια σε τοπικά πανηγύρια και κάποια άσημα νυχτερινά μαγαζιά. Σπούδασε στη Σχολή Έργων Μηχανολόγων Μηχανοδηγών στις Σέρρες, αν και ποτέ δεν άσκησε το επάγγελμα. Το όνομά του ακούστηκε στο πανελλήνιο με την επιτυχία "Σ΄αγαπάω μ΄ακούς". Αργότερα έκανε και άλλους

προσωπικούς δίσκους. Δέχτηκε με χαρά να μιλήσει για τους αναγνώστες της Ορθόδοξης Αλήθειας ξεκινώντας με μια αναπόληση από τα παιδικά του χρόνια:

«Αγάπησα τον Χριστό από τα παιδικά μου χρόνια. Αυτό το οφείλω στον παππού, της μάνας μου τον πατέρα που ερχόταν με το γαϊδουράκι από ένα άλλο χωριό απέναντι από τον Στρυμόνα. Το βράδυ επισκεπτόταν το σπίτι και απλά μας μιλούσε για τον Θεό.

Ο Γιώργος Σαλαμπάσης (δεξιά), με τον μακαριστό Μητροπολίτη Γλυφάδας Παύλο

Η εκκλησία του χωριού βρισκόταν πίσω από το σπίτι μας και κάθε Κυριακή χτύπαγε η καμπάνα με ένα καταπληκτικό ήχο που εισέβαλε στην καρδιά μου, έλεγα πρέπει να σηκωθώ να πάω στην ακολουθία. Κάθε Κυριακή λοιπόν έτρεχα στο ναό, όπου λειτουργούσε ο παπά Φωκίωνας, ένας εξαίρετος ιερέας στο χωριό μας. Ακόμη θυμάμαι την μάνα μου να ανάβει το καντήλι, να κάνει μετάνοιες και αυτά τα μιμήθηκα και εγώ. Δεν ξεχνιούνται αυτά, όπως δεν λησμονώ και τον παππού του πατέρα μου, τον μπάρμπα Γιώργη που κληρονόμησα τα δάκρυα του, τα δάκρυα της πατρίδας της μικράς Ασίας. Μίλαγε συνέχεια για την πατρίδα και έκλαιγε. Όλα αυτά έχουν γράψει στην καρδιά μου.»

Ο Γιώργος Σαλαμπάσης, όπως πολλοί στην ταλαιπωρημένη Ελλάδα του εξήντα και ιδιαίτερα στην επαρχία αποφάσισε να στραφεί σ΄ ένα χειρωνακτικό επάγγελμα για να επιβιώσει, ενώ τον ίδιο καιρό ανακαλύπτει το ταλέντο της καλλιφωνίας που του χαρίστηκε. Συγχρόνως αντιλαμβάνεται την ισχυρή επιρροή και δύναμη της μουσικής τέχνης στον άνθρωπο. Θα πει:

«Από το χωριό πήγαινα στο γυμνάσιο στις Σέρρες, μετά τελείωσα εκεί μια σχολή εργοδηγών και αποφάσισα συγχρόνως να εργάζομαι τραγουδώντας με ένα θείο μου σε πανηγύρια, σε κάποιες ταβέρνες στην πόλη και στα χωριά και αυτό συνεχίστηκε μέχρι που πήρα το πτυχίο του μηχανολόγου. Τότε είπα “Θεέ μου τέλος το τραγούδι, τώρα πια θα ασχοληθώ με το επάγγελμα”. Δεν θεωρούσα επάγγελμα αυτό του τραγουδιστή, δεν θεωρούσα ότι με αυτό μπορώ να ζήσω, το έβλεπα σαν καρδιακή ιστορία. Αργότερα με διαφώτισε ο πνευματικός μου, ο πατήρ Κωνσταντίνος Στρατηγόπουλος, ο οποίος ανέλυε τι εστί επάγγελμα και πως έχει να κάνει με τον Χριστό. Πιστεύουμε πως επάγγελμα είναι η καλή αγγελία και το επάγγελμα είναι ευλογημένο. Η μουσική όπως και η ψαλτική, είναι μεγάλο γεγονός για την καρδιά του ανθρώπου. Παλιά έλεγαν ότι η μουσική εξημερώνει τα θηρία, αλλά δυστυχώς σήμερα πολλές μουσικές μας κάνουν θηρία. Το μπάσο για παράδειγμα με είχε διαλύσει, όταν το πρωτάκουσα. Οι σκληρές ηλεκτρονικές μουσικές διαλύουν τα παιδιά. Μπαίνουν μέσα σε κλαμπ και ακούγοντας αυτόν τον βόμβο με τα μπάσα, αγριεύουν. Είναι ευάλωτα εκείνη τη στιγμή μέχρι και να πάρουν και ναρκωτικά. Κάποτε πήγα σε ένα τέτοιο μαγαζί και το στήθος μου τρανταζόταν από αυτόν τον κρότο και πήγαινε μπρος πίσω. Τραγικά πράγματα. Έναν νέο, έναν έφηβο τον κάνει σμπαράλια αυτή η σκληρή μουσική. Υπάρχει καλή μουσική την οποία πρέπει να επιλέγουμε, γιατί η μουσική μπορεί να σε πάει στον παράδεισο μπορεί όμως να σε πάει και στην κόλαση.»

Συζητήσαμε προσπαθώντας να αναλύσουμε την τεράστια επιτυχία στην δεκαετία του ΄80 του τραγουδιού “Σ’αγαπάω μ’ ακούς;” του δίσκου “Παράπονο”, τον οποίο μάλιστα πρότεινε ο Μάνος Χατζιδάκης στο κοινό εκείνη την εποχή.

Ο συνθέτης Γιώργος Χατζηνάσιος εξέφρασε τότε στον τραγουδιστή τα συγχαρητήριά του:

«Είχα κάνει μια μεγάλη επιτυχία πριν πολλά χρόνια, με το “Σ΄ αγαπάω μ’ ακούς’’. Βέβαια ο στιχουργός το έγραψε για τον έρωτα μιας κοπέλας. Αλλά αυτό το τραγούδι μίλησε μέσα μου και κάθε Χριστούγεννα στις 12 τα μεσάνυχτα που είμαι στην πίστα το λέω στον Χριστό. Όπου πήγα, σχεδόν σε όλη την γη όπου υπάρχουν Έλληνες, στην Αμερική, στο Βέλγιο, στην Αυστραλία, τη Ρουμανία, Αγγλία, παντού, συχνά η αστυνομία έκανε δρόμο να περάσω. Στην Αγγλία για παράδειγμα γινόταν το αδιαχώρητο. Ακόμα και στην Αθήνα δυσκολευόμουν να περάσω μέσα από το μεγάλο πλήθος που με υποδεχόταν. Αναρωτιόμουν τι τρελά πράγματα κάνει ο κόσμος: “Εγώ είμαι ένα παιδί από το χωριό, που απλά τραγουδάω”. Ανακάλυψα τελικά πως το συγκεκριμένο τραγούδι μιλούσε στην καρδιά των ανθρώπων επειδή υπήρχε έλλειψη της αγάπης. Ο άνθρωπος ποθεί να αγαπηθεί και να αγαπήσει.»

Η καθοριστική γνωριμία του με τους Αγιορείτες πατέρες και ο πνευματικός του φάρος, π. Κωνσταντίνος Στρατηγόπουλος

Ρωτήσαμε τον γνωστό τραγουδιστή, πως διαχειρίστηκε στη ζωή του αυτή τη ξαφνική επιτυχία και την αναπάντεχη φήμη. Ενώ έχει περάσει καιρός από τότε θυμάται πολλές λεπτομέρειες της εποχής και τον τρόπο που κάποιοι πνευματικοί άνθρωποι επέδρασαν ώστε να μην ψηλώσει ο νους του:

«Από την αρχή όταν έγινε αυτό το τραγούδι και παρατηρούσα τις υπερβολικές αντιδράσεις θαυμασμού, άρχισα να φοβάμαι την έπαρση και να αναρωτιέμαι ποιος είμαι, τι είμαι, τι έγινα, κάποια στιγμή με θεωρούσαν ότι κάτι έγινα, δεν έγινα όμως τίποτα, ήμουν ίδιος και πιο κάτω από τους άλλους, ήταν ένα περίεργο συναίσθημα. Πολλά πράγματα γίνονται και θεωρούμε τους ανθρώπους ότι μετατράπηκαν σε κάτι μεγάλο, όμως όλοι ίδιοι είμαστε. Μετά την επιτυχία πήγα στο Άγιο Όρος για να ησυχάσω. Με την γυναίκα μου ήρθαμε στο δημοτικό πανεπιστήμιο του Πειραιά. Γραφτήκαμε στην θεολογία, εκεί οι καθηγητές που μας έκαναν μάθημα, μας δίδασκαν για τους πατέρες της εκκλησίας και τους ρώτησα “τι είναι πατέρες της εκκλησίας;’’ και μου απάντησαν ότι σήμερα υπάρχουν πατέρες σπουδαίοι, όπως ο π. Παΐσιος, ο γέροντας Ιάκωβος, ο γέροντας Πορφύριος και στην Αγγλία ο Σωφρόνιος και η αναζήτηση μου ήταν να πάω να γνωρίσω αυτούς τους ανθρώπους. Έτσι ξεκίνησε η συνάντησή μου μαζί τους και με τον Θεό βαθύτερα. Πηγαίναμε συχνά με την γυναίκα μου στον γέροντα Ιάκωβο και κοιμόμασταν στο μοναστήρι που ασκήτευε. Μια μέρα ήρθε ένας προσκυνητής και τον αποκάλεσε Άγιο και αναρωτήθηκε έκπληκτος “τι θα πει άγιος, εγώ είμαι το χειρότερο σκουλήκι που υπάρχει”.»

Στην μονή του Οσίου Δαυίδ μπαίνουν τα θεμέλια και δημιουργείται μια γέφυρα πρόσβασης σε ενοριακή συντροφιά στην πόλη όπου κατοικεί ο Γιώργος Σαλαμπάσης. Ο άγιος Ιάκωβος του συστήνει πνευματικό πατέρα, ο οποίος θα παίξει καίριο ρόλο στην ζωή του νεαρού επιτυχημένου τραγουδιστή:

«Βρίσκομαι στη μονή του οσίου Δαυίδ στην Εύβοια και με ρωτούν αν έχω πνευματικό και απάντησα αρνητικά. Μου είπε τότε ο άγιος Ιάκωβος ότι οι πατέρες άκουγαν την “ραδιοπαράγκα”, μια ραδιοφωνική εκπομπή και μου σύστησαν να συναντήσω τον παραγωγό, τον πατέρα Κωνσταντίνο Στρατηγόπουλο, να τον γνωρίσω και να του δώσω χαιρετίσματα από αυτούς. Το έκανα. Με ρώτησε αν πηγαίνω στην εκκλησία και του απάντησα ότι δεν πηγαίνω επειδή ξενυχτάω λόγω επαγγέλματος και μου είπε ότι αυτό δεν τον ενδιαφέρει και να έρχομαι κάθε Κυριακή στην εκκλησία, αρκεί να πηγαίνω στο ναό και ας με παίρνει ο ύπνος μέσα. Η συμβουλή του μου έγινε βίωμα.»

Παρά τους πειρασμούς της νυχτερινής ζωής, στράφηκε στον λόγο του Ευαγγελίου

Του ζητήσαμε να μας διηγηθεί πως, ενώ εργαζόταν μέσα στους κινδύνους της νυχτερινής ζωής προσπάθησε να διαμορφώσει το φρόνημά του, τις φυσικές

αντιδράσεις, όπως λέει ο γέροντας Σωφρόνιος, ώστε να παραμείνει στον καλό αγώνα:

«Είναι δύσκολο να πεις όχι στη διασκέδαση όταν είσαι νέος. Μετά το τέλος της παράστασης με καλούσαν να βγω μέχρι το πρωί, πίνοντας ποτά και έχοντας συντροφιά όμορφες κοπέλες. Πήγα στην αρχή μερικές φορές, αλλά η γνωριμία μου με την Εκκλησία στον κατάλληλο καιρό με έστρεψε να προσπαθώ ν' ακολουθώ τον λόγο του Ευαγγελίου. Φάρος φωτεινός ο πνευματικός μου. Με δίδασκε. Κάποτε, λοιπόν, τραγουδούσα στην παρέα της Εκκλησίας με την κιθάρα σε μια γιορτούλα, νησιώτικα τραγούδια και μέσα στο ρεπερτόριο υπήρχε μια αλλαγή, πήγα να τραγουδήσω κάποιο πιο λαϊκό, όχι ιδιαίτερα σπουδαίο τραγούδι, αλλά ήταν κεφάτο και το χρησιμοποιούσα στο κέντρο. Τότε, είδα πως συνοφρυώθηκε, άλλαξε η διάθεσή του, οπότε το έκοψα. Κατάλαβα ότι δεν του άρεσε το ρεπερτόριο που επέλεξα. Αυτό ήταν μια μεγάλη συμβουλή για τα τραγούδια που θα έλεγα στο μέλλον. Είχα και την τιμή να με καλέσει σε μια εκπομπή της ραδιοπαράγκας και να

μιλήσουμε για το τραγούδι»

Σήμερα η ζωή του διαμορφώνεται με απλότητα επαγγελματικά και οικογενειακά. Ψάλλει στην Εκκλησία, τραγουδά σε μικρές οικογενειακές ταβέρνες. Ζει με την σύζυγό του, έχουν μια κόρη δεκαέξι ετών και ανάμεσα σε άλλα τραγουδά στίχους που απευθύνονται στον Χριστό.

Για τον Νταλάρα

Μας φύλαξε για έκπληξη στο τέλος μια αποκλειστική είδηση για ένα ποίημα που έγραψε ο ίδιος και θα το τραγουδήσει ο Γιώργος Νταλάρας:

«Ακόμα τραγουδάω σε μικρά μαγαζιά, ταβέρνες περισσότερο, εκεί ελέγχεις περισσότερο τα πράγματα και κάνεις τον κόσμο να φεύγει χαρούμενος, γινόμαστε

μια παρέα όλοι, είναι υγιεινή διασκέδαση. Και θέλω να μοιραστώ μερικούς από τους στίχους μου του νέου τραγουδιού που θα τραγουδήσει ο κ. Νταλάρας:

Στην ζωή είμαι ένα λουλούδι που ανθίζω,

στου Καβάφη την Ιθάκη αρμενίζω

Κύκλωπες και Λαιστρυγόνες αντικρίζω

μα δεν λυγίζω

χαρμολύπες τραγουδάω και δακρύζω

κι αν κιοτεύω για στιγμές

στήριγμά μου οι προσευχές.

Είναι η ζωή ένα ταξίδι με καράβι

άλλοτε με έχει καπετάνιο και άλλοτε ναύτη

η ζωή δεν σταματάει όλο γυρίζει

το ταξίδι για την Ιθάκη όμως αξίζει.

Ο Γιώργος Σαλαμπάσης είναι ένας άνθρωπος που όχι μόνο απευθύνεται στους ανθρώπους, αλλά διατηρεί την ικανότητα ν' ακούει. Έτσι άκουσε τους σοφούς που ήρθαν στη ζωή του. Όλα εξαρτώνται από την ικανότητά ν΄ ακούμε, από την θέληση να μεταμορφωθούμε, από τον πόθο να πούμε ναι. Αν το κάνουμε είμαστε ελεύθεροι.

Πηγή: apantaortodoxias.blogspot.com